

stundom ingenlunde betydningsløse Foranstaltninger, om hvis Sværffættelse der fra private Andrageres eller fra Autoriteternes Side har foreligget Ministeriet Begjæring, men som man af det samme Hensyn ikke har kunnet indlade sig paa. Justitsministeriet har imidlertid ikke troet at turde gaae videre end at foreslaae det eventuelle Tilskud normeret efter Kommissarius' subsidiaire Indstilling, altsaa til et fast Aarstilskud af 50,000 Rd. og et midlertidigt Tillæg af 10,000 Rd. aarlig, som efter 12 Mars Forløb nedsettes med 500 Rd. aarlig, indtil det heelt er bortfaldet; men paa den anden Side maa man være tilbøielig til at troe, at det ikke bør ansættes ringere, naar hensees til den Betydning, som Spørgsmaalet om Tilskudets Størrelse maa antages at have for Island, saavelsom til, at samme udgjør et betydningsfuldt Led i den islandfse Forfatningslag, hvis tilfredstillende Ordning er af lige stor Bigtighed for Kongeriget og for Island. Ettersom Finantsministeriet for sit Vedkommende har erklæret ikke at have Noget imod, at Tilskudet normeres paa denne Maade, saaledes har det med Justitsministeriet været enigt i, at der ikke er tilstrækkelig Opfordring til at gaae ind paa Althingets Begjæring om, at Kongeriget til Island skulde udfæde 4 pCt. rentehærende Statsobligationer til et Beløb af Tilskudets kapitaliserede Værdi.

ad §§ 2—4.

Med Hensyn til Indholdet af § 2 troer man at kunne indskrænke sig til følgende Be-

mærkning. Ved § 5 i det som Bilag II høsttrykte Lovudkast var det, som det vil sees, efter Finantsministeriets Forslag paatænkt at ordne Forholdet med Hensyn til de Pensioner til islandfse Embedsmænd og Embedsmænds Enker, der i Udsondringsøieblikket paahvile Statskassen, saaledes, at de fremdeles skulde afholdes af Kongerigets Finantser imod at komme til Afdrag i det Island eventuelt betvilgede Tilskud. Som det fremgaaer af Bilag IV, har Althinget imidlertid modsat sig denne Ordning, hvorved det, om end uden nogen-somhelst Grund, har troet at see Veien aaben for fremtidig Indblanding fra Rigsdagens Side i Behandlingen af det islandfse Budget, og da det formeentlig ikke er af nogen særlig Interesse at bibeholde den antydede Undtagelse, har man tænkt sig Udgifterne til Pensioner behandlede efter ganske de samme Regler som de øvrige Udgifter, der vedkomme Islands særlige Anliggender, uden at man dog har troet det nødvendigt ved udtryffelg Nævnelse af Ordet „Pensioner“ at antyde, hvad der formeentlig følger af sig selv, at disse gaae ind under de Udgifter, der vedrøre „den stedlige Regering og Administration.“

Medens der ikke findes Anledning til særlig at motivere Forrkriften i Udkastets § 3, skal man angaaende § 4 bemærke, at samme finder sin Begrundelse i Hensynet til det Krav, Rigsdagen har paa at kjende Indholdet af Islands eventuelle Forfatningslov, forinden denne erholder Lovskraft.